

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Nicolae Gordilă,
judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Fedora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 06 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Iachimenco Deonis XXXX,

*născut la xxxx, originar și domiciliat în XXXX, r-nul
Xxxx, s. Xxxx, str. Xxxx.*

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 04.07.2017 – până la 06.12.2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 05.01.2018 – până la 06.02.2018 (instanța de apel);*
- 3. de la 14.05.2018 – până la 08.08.2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 06 decembrie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în temeiul art. 364¹ CPP, Iachimenco Deonis a fost condamnat în baza art. 152 alin.(1) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 de ore.

Demersul acuzatorului de stat privind încasarea din contul lui Iachimenco D. în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 768 lei, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Iachimenco Deonis la 22 aprilie 2017, aproximativ la ora 16⁰⁰, aflându-se în casa de locuit a cet. Cernaev N., situată în s. Xxxx, str-la Xxxx, fiind în stare de ebrietate, conștientizând caracterul infracțional al acțiunilor sale și acționând intenționat, în urma certei apărute între el și cet. Sarandi Vladimir, în baza relațiilor apărute

anterior, a început să-l lovească în cap și față, în rezultatul căruia i-a cauzat ultimului leziuni corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri și dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 768 lei.

În argumentarea soluției s-a invocat că instanța de fond urma să încaseze cheltuielile de judecată din contul inculpatului în beneficiul statului, or aceste cheltuieli au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în prezenta cauză.

Consideră că cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale judiciare în sumă de 448 lei și 320 lei pentru aprecierea gradului gravității vătămărilor corporale urmau a fi încasate de la inculpat în conformitate cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală, deoarece acestea constituie cheltuieli judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 06 februarie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța a menționat că, în latura încasării cheltuielilor judiciare, soluția instanței de fond este întemeiată și corectă, iar temei de casare a sentinței din motivele invocate de procuror nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a considerat ca fiind nefondate argumentele procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată, deoarece aceste cheltuieli au fost efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ceea ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei, iar prevederile legale la care face trimitere procurorul, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul acestuia.

Totodată, potrivit art.229 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial asupra situației materiale a acestuia.

Prin urmare, ținând cont de starea materială a inculpatului care nu este angajat în câmpul muncii din cauza dizabilității, având un nivel mediu de 55% capacitatea de muncă, instanța a conchis că cheltuielile de judecată suportate în speță nu pot fi încasate de la inculpat.

În sensul dat, instanța de apel a constatat faptul că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în

comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei în partea refuzului încasării cheltuielilor judiciare în beneficiul statului de la inculpatul Iachimenco D. în sumă de 768 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale, menționând în acest sens prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, conform cărora cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii.

Totodată, a indicat că prin Legea nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, a fost exclus alin.(2) al art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat. Această modificare de asemenea sugerează că cheltuielile judiciare în cauzele penale urmează a fi încasate din contul inculpatului.

7. Referință a depus avocatul Ormanji I. în numele inculpatului Iachimenco D., care a solicitat inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind neîntemeiat, considerând soluția instanței de apel una legală și întemeiată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Prevederile art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie indicate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicitând casarea hotărârii contestate cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 768 lei.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în latura civilă, indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea încasării cheltuielilor de judecată, însă Colegiul penal constată că instanța de apel a motivat cerințele acuzatorului de stat ce ține de cheltuielile judiciare, fiind expusă soluția în decizie (f.d. 130-133).

Astfel, autorul invocând prevederile art.227 și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate, instanța menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispozițiile art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, totodată fiind relevante și alin.(2) ale normei date, care stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat.

Drept urmare celor nominalizate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului, după cum indică procurorul.

Totodată, instanța remarcă că prin Legea nr. 316 pentru modificarea și completarea unor acte legislative din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin.(2) al art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, însă aceasta nu are nici o aplicabilitate în speța dată, deoarece expertizele medico-legale efectuate la caz, au avut loc până la modificările parvenite.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în sumă totală de 768 lei pentru efectuarea raportului de constatare a leziunilor corporale părții vătămate Sarandi V. nr.87 din 27.04.2017 și expertizei medico-legale nr. 136D din 08.06.2017 în prezenta cauză (f.d.10-11, 32-34), sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei

în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414 - 419 Cod de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul casării hotărârii judecătorești și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 06 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Iachimenco Deonis*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun